

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Wtorek dnia 16 Września r.s. 1819 roku.

Obserwacye meteorologi- czne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	wyd. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie
	dnia 15 godz. 3 z połu.	27 cal. 10, 5, lin.	+ 12, stopn.	Wschodni	Pochmurno
	— 15 godz. 9 wiecz.	27 — 10, 5, —	+ 10. —	Wschodni	Pochmurno
	— 16 godz. 6 z rana	27 — 10, 5, —	+ 7, 5 —	Wschodni	Pochmurno

WIADOMOŚCI KRAJOWE

W I L N O.

Dnia wczorayszego, z uroczystością obchodzone tu rocznicę Koronacyi Najjaśniejszego Cesarza Jegomości. Z rana we wszystkich kościołach odprawiono się nabożeństwo i śpiewane było *Te Deum*. Wieczorem miasto było oświetlone.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, d. 11 września.

Dokończenie konwencyi likwidacyney dnia 22 maja r. b. zawartej w Berlinie, między N. Cesarzem Wszech Rosyy, Królem Polskim, a N. Królem Pruskim, Wielkim Xięciem Poznańskim. (ob. N. 200 Kur. Lit.)

Art. 5. Prussy z swej strony zrzekają się trzech dziesiątych z aktywów wewnętrznych, które im art. 34 traktatu Wiedeńskiego dawał prawo żądać od mieszkańców Królestwa Polskiego, niegdyś Xięstwa Warszawskiego poddanych. Te trzy dziesiąte odstąpionemi są rządowi Królestwa Polskiego.

Art. 6. Prussy odstępują równie na rzecz Polski trzech dziesiątych, które tenże artykuł 34 traktatu Wiedeńskiego z aktywów zewnętrznych Xięstwa Warszawskiego rządowi pruskiemu zapewnił. Polska z swej strony bierze na siebie obowiązek zapłacenia, w miejscu Pruss, trzech dziesiątych części summ, któreby rząd pruski mógł reklamować w moc artykułu 24 traktatu Wiedeńskiego z dnia 18 maja 1815 roku. Również przyjmuje na siebie pretensye, jakiegoby poddani sasy do Xięstwa Warszawskiego rościć mogli. Prócz tego obowiązuje się Polska zastąpić Prussy w zaplaceniu trzech dziesiątych części summ, jakiegoby inne zagraniczne rządy, lub ich poddani mieli prawo poszukiwać na pasywach Xięstwa Warszawskiego.

Art. 7. Rząd pruski odstępuje rządowi polskiemu 13 część, w jakiej Austria, podług brzmienia artykułu 35 traktatu Wiedeńskiego, zobowiązała się przykładać do zaspokojenia długów Xięstwa Warszawskiego, długów, których poddani pruscy przeciw różnym rządóm władającym Xięstwem Warszawskiem do 1 czerwca 1815 roku poszukiwać mogli. Nawzajem rząd Polski bierze na siebie obowiązek zaplacenienia Austrii jednej dziesiątej, której rząd Xięstwa Warszawskiego mógł się być dopominać od poddanych pruskich; obowiązując się

nadto zaspokoić reklamacye, jakie mieszkańcy wolnego miasta Krakowa z obwodem do trzech dziesiątych passywów przez Prussy płacić się winnych rościć mają prawo.

Art. 8. Co się tycze pieniędzy papierowych przez rząd Xięstwa Warszawskiego wypuszczonych, i jeszcze pozostałych w kursie, bilonu tegoż Xięstwa, którego wartość imienna wewnętrzną wartość przewyższa, obligacyi na okaziciela (wszelkiego rodzaju) w bieg puszczo-nych, zawsze przez rząd Xięstwa, nakonec bonów, dziesięciotysiąc frankowych, utworzo-nych wskutek konwencyi Bajonńskiej, Prussy zupełnie są wolne od wynagrodzenia za te róż- ne obiekta, a część, w jakiej do tegoż przy- kładać się miały stosownie do traktatów, staje się ciężarem Królestwa Polskiego, i przez toż zaspokojoną będzie.

Art. 9. Obadwa rządy uregulują, każdy z swej strony, pretensye, jakie ich poddani, zbiorowo lub szczególnie wzięci, znaydą się wprawie roszczenia przeciw różnym rządóm, które władały Xięstwem Warszawskiem do dnia 1 czerwca 1815 roku. Rzeczzone pre- tensye będą zaspokojone przez rząd każdy, bez pomocy drugiego, itakowe są od dnia dzisiejszego (co się tycze dwóch stron kontrak- tujących) uznane wyłącznym ciężarem tej części kraju, która, będąc oderwaną od byłego Xięstwa Warszawskiego, stanowi bądź to część Państwa N. Króla Pruskiego, bądź też teraź- niejszego Królestwa Polskiego. Gdy jednak rząd Pruski także same pragnie przedsięwziąć środki, jakie ku zaspokojeniu tego rodzaju pre- tensyji przedsięwzięcie rząd polski, zgodzona się, że ten ostatni uwiadomi w swym czasie rząd pruski o środkach administracyjnych, jak- kie w tym celu uznaćby potrzebne, aby N. Król Pruski mógł obmyśleć podobne.

Art. 10. Ku zapobieżeniu, aby terażniejsi posiadacze obligacyi, receptów, biletów prze- kaznych, lub innych jakiegobądź papierów, które uznaniem zostaną za będące w dobrej i przy- zwolonej formie, i podpisane przez władze Xię- stwa Warszawskiego, nie mogli za pomocą szczegółowych przelewów wprowadzić do jedne- go z dwóch Państw większy ich ilości nad- tę, jaką toż zaspokoić przyjęło na siebie; zgo- dzono się, iż posiadający jakikolwiek z wymie- nionych papierów, gdziekolwiekby on teraz miał swoje mieszkanie, upomnieć się o zapłatę

w tej tylko części ziemi może, gdzie był zamieszkałym pierwotny takowego papieru posiadacz. Pretensye, które rościć mogą leśnicy, ziemiomiercy, dzierżawcy dóbr narodowych, dóbr koronnych, oraz darowizn skonfiskowanych, mają być wnoszone tylko do rządu terazniejszego tych dóbr posiadacza, i przez tenże rząd uregulowanemi będą. Zaległe wypłaty (do 1 czerwca 1815 roku) summ, nazwanych duchowne i świeckie kompetencye, zaspokoi rząd posiadający ziemię, z której tego rodzaju wypłata pierwotnie oznaczoną była.

Art. 11. Wszelkie poszukiwania prawne przeciw urzędnikom winnym zdawać rachunki, przeciw administratorom depozytów, i dzierżawcom dóbr narodowych, przez Rząd pruski aż do traktatu tylickiego użytym w prowincjach przedtem Pruskich, później część Xięstwa Warszawskiego składających, umarzają się, i wznowionemi być nie mogą. Dane przez nich rekoymie wymazanemi będą z księgi hipotek, i wraz z wszelkimi aktami, lub papierami, za własność ich uznanemi, zwrócone im zostaną.

Art. 12. Z powodu postanowień niniejszą konwencją objętych, rząd pruski obowiązuje się wypłacić rządowi polskiemu gotowemi pieniędźmi summę dwakroć sto ośm tysięcy ośmset dwadzieścia cztery talarów pruskich, po odtrąceniu wszakże summy do zwrotu Prusom przypadającej i postanowionej *artykułem pierwszym*. Rachunek w tym celu winien być zupełnie ułożonym, a wypłata dopełnioną we trzy miesiące po ratyfikacyi niniejszej konwencji, lub prędzej, jeżeli być może. Rząd pruski obowiązuje się nadto wydać Rządowi polskiemu, bez żadnej zapłaty, ilość trzech kroć sto tysięcy centnarów soli, zaczawszy od czasu, w którym skończy się kontrakt zawarty między obu Rządami, to jest z upłynieniem roku 1820. Sposób dopełnienia tej tu umowy ułożonym jest osobno w protokóle.

Art. 13. Utrzymane są prawa poddanych, instytutów i fundacyi Królestwa polskiego oparte na posiadaniu obligacyi banku berlińskiego, kompanii morskiej, jak również tak nazwanych (Staats Schuldscheine) i wszelkich papierów bez wyjątku wydanych przez poddanych, instytutów lub fundacye pruskie. Nawzajem utrzymane są prawa poddanych, instytutów, fundacyi pruskich, oparte na posiadaniu obligacyi, lub jakich bądź papierów bez wyjątku, wydanych przez poddanych, instytutów i fundacye polskie. Utrzymane są również wszelkie wierzytelności lub ciężary hipotekowane na posiadłościach położonych w Państwach Najjaśniejszego Króla Pruskiego, i nawzajem, wszelkie ciężary i wierzytelności hipotekowane na posiadłościach położonych w Królestwie Polskiem. Jak dotąd tak i nadal wolno jest poddanym, instytutom i fundacyom obydwóch mocarstw zanosić jednym przeciw drugim, stosownie do prawa, wszelkie skargi rzeczowe lub osobiste. Co się tyczy prywatnej fundacyi, zwanej *Towarzystwo ogniowe*, zgodziły się Rządy obadwa wyznaczyć Kommissarzy, którym się poruczy uregulowanie w Warszawie obrachunków między Królestwem Polskiem a Wielkiem Xięstwem Poznańskim do 1 czerwca 1815 roku, rzeczonych towarzystwa dotyczących.

Art. 14. Obiedwie wysokie kontraktujące

strony zapewniają zobopólnym poddanym swoim zupełną wzajemność we wszystkich postanowieniach, niniejszą konwencją objętych, i każda z nich wyznaczy Kommissarza, który się uda do Warszawy dla dopełnienia artykułów I, IV, XI, XII i XIII. Poruczenie im dane powinno się ukończyć zupełnie we trzy miesiące po wymianie ratyfikacyi, lub prędzej, jeżeli być może.

Art. 15. Ku dokładniejszemu niniejszej konwencji rozwinięciu i wskazaniu prawideł wypełnienia rozlicznych umów między dwoma Rządami zaszytych, ułożono oddzielny protokół, który taką moc i znaczenie zachowa, jak gdyby tu był co do słowa wpisanym. Obustronni pełnomocnicy podpiszą go i będzie uważanym za część włączną konwencji.

Art. 16. Niniejsza konwencya będzie ratyfikowaną, a jej ratyfikacye wymienionemi zostaną w przeciągu sześciu tygodni, lub prędzej, jeżeli być może. W dowód czego podpisali ją Ministrowie i pełnomocnicy obustronnych Dworów, wyiskając na niej herbowe swe pieczęci.

Działo się w Berlinie 10 (22) maja roku pańskiego tysiąc ośmset dziewiętnastego.

(podpisano) Dawid Alopeus (L. S.) Hrabia de Bernstorff (L. S.) Fr. Xaw. Xiążę Drucki Lubiecki (L. S.) de Jordan (L. S.) Kajetan Kalinowski (L. S.) Rother (L. S.)

Niniejsza konwencya została ratyfikowaną, a jej ratyfikacye wymienionemi w dniu 17 lipca 1819 roku.

Za zgodność

Radca Sekretarz Stanu Jenerał Brygad.
(podpisano) Kossecki.

PRUSSY.

(z gaz. berl.) Berlin, dnia 14 września. N. Król Jmć z Królewicem Xiążęciem Karolem, w pożądanym stanie zdrowia, powrócili tu ze Szlązka w nocy z dnia 10 na 11 t. m.

Xiążę Blücher Wahlstatt, zachorował w dobach swoich Krieblowitz, w Szlązku. Pomimo wszelkich pomocy lekarskich, nie przeszło jeszcze niebezpieczeństwo choroby.

SZWECYA.

(z gaz. berl.) Dnia 2 t. m. Król Szwedzki w towarzystwie Xiążęcia następcy tronu, udał się w podróż do zachodnich i północnych stron swego państwa. Sprawowanie rządów, podczas nieobecności królewskiej powierzone zostało rejencyi, którą składają: minister sprawiedliwości, Hrabia F. Gyldenborg, Hrabia Clas Flemming, kanclerz dworu Hrabia Gust. Wetterstedt i jenerał porucznik Hrabia A. F. Skjöldebrand. Mówią, że N. Pan powróci do stolicy za trzy tygodnie.

DANIJA.

Walka przeciw żydom wybuchnęła już i w Kopenhadze, a to w sposobie dość niebezpiecznym. W przeszłym jeszcze tygodniu krążyła pogłoska, że w sobotę dnia 4 września przepędzeni zostaną żydzi z przechadzek publicznych. Żydzi, unikając niebezpieczeństwa, nie ukazali się w dniu tym na przechadzkach publicznych. Wieczorem zgromadzał się coraz większy tłum ludu na ulicach, a gdy policya i

wojsko usiłowały porozpędzać tłumy, lud zaczął krzyczeć i rzucać kamieniami do okien żydowskich. Huzary i piechota nieprzedej jak po północy przywrócili zupełną spokojność. W tymże dniu na publicznych miejscach były poprzybijane pisma drukowane, wymierzone częścią przeciw żydom, częścią przeciw osobom rządowym. Dnia 5 ukazały się ogłoszenia policyjne nakazujące spokojność. Atoli ku wieczorowi rozruchy po ulicach były większe, aniżeli dniem wprzód, a za nadejściem nocy nastąpiło znowu wybijanie okien. Pospólstwo usiłowało wpasnąć do wielu domów, ale gwardya konna i huzary wstrzymały od tego i tylko jeden dom został zupełnie zrabowany, a mieszkający w nim pokrzywdzeni. Zatarassowano niektóre ulice, gdzie swawola była największa i gdzie już okna kamieniami, kijami, owocami, pieniędzmi miedzianymi i t. p. zostały powybijane; i prawie wszystkie domy żydowskie były uszkodzone. Kilka razy przyszło do czynnej rozprawy, i wielu było ranionych; dopiero późno w nocy uspokoił się rozruch.

Dnia 6 wyszło ogłoszenie, w którym zapewniono 4,000 talarów nagrody, kto by odkrył autora podżegających druków, a od 200 do 1,000 tal. tym, którzyby pokazali hersztów skupionego pospólstwa. Wyszło też w imieniu Króla ogłoszenie, zabraniające najmocniej wszelkiego zbierania się gromadnego, oraz przepisujące najsurowsze środki. Ustanowiony został sąd wojskowy, który mocen jest sądzić ostatecznie winowayców i karać ich nawet śmiercią, która to kara ma być natychmiast spełniana. Po południu wystąpiła cała załoga, obywatela stanęli pod bronią, rozdano ostre ładunki, i osadzono wojskiem wszystkie place i rynki; wojska stojące załogą po bliższych od Kopenhagi miastach, odebrały rozkaz przybyć do stolicy. Wieczorem zaczęły się znowu, zgromadzać tłumy po ulicach, ale trzymały je w korbach mocne i liczne patrole i oddziały piechoty i jazdy; mimo to jednak powybijane zostały znowu w wielu miejscach okna. Wreszcie noc przeszła dosyć spokojnie, a żydzi pokazuja się znowu na ulicy.

Wolno Drukować. Ignacy Rezek Kom. Gen. Czl. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi pism peryod.

1 Excerpt rezolucyi z Protokółu sądowego Kommissyi dla urządzenia interesów Radziwiłłowskich ustanowionej w dacie po niżej wyrażonej zapadłej et corundem do gazety Kur. Wileńskiego pod pieczęcią urzędową wydany.

Roku 1819 miesiąca septembra 10 dnia. Sąd Kommissyi do urządzenia interessow Radziwiłłowskich ustanowionej po przesłuchaniu i rozważeniu *primo*: przedstawienia generalnego massy Prokuratora z dnia 30 sierpnia terażniejszego roku za Nrem 393 i wyszczególnieniem przyczyn, dla których czynności sądowe za pozwami i aktoratami w tym czasie przedsiębrane być niemogą, z żądaniem przeto dalszego aż do dnia 1go septembra 1820 roku onych odkładu, i persystencyi spełnionych przez strony komportacyów przedłużenia, i z załączeniem postanowienia opieki nieletniej Xieźniczki Stefanii Radziwiłłówny; przez które JW. Prokurator massy do żądania tegoż odkładu i do uwiadomienia o przyjęciu na masę falcydów za tych kredytorów z którymi ugodliwe układy nastapia, został upoważnionym dnia 2go septembra n. s.; terażniejszego roku nastalego, *secundo*: opinii Kommitetu wierzycieli Radziwiłłowskich pod datą 31 sierpnia tegoż roku za Nrem 777, przez którą tenże Kommitet oświadcza przekonanie swoje za przychyleniem się do życzenia opieki i prokuratoryi i za zgodzeniem się na nie, lecz tylko powodem wyzwania na dzień 1szy oktobra dalszych członków Kommitetu i samychże wierzycieli, do dalszego porozumienia się tymczasowo tylko do dnia 15 oktobra idącego roku wołanie spraw chce mieć zawieszonem; *tertio*: Proźby JOX. Antoniego Radziwiłła ordynata przez umocowanego W. Tadeusza Rewińskiego dnia 2 septembra 1819 roku podanej z wyrażeniem, iż tenże JOX. Ordynat niemiał i niema zamiaru ani potrzeby puszczania w odkład sprawy oddziału ordynacyi tyczącej się, że pozostaje mu tylko protestować się przeciwko wniesionemu od Prokuratoryi o odkład sądownictwa żądaniu, i wszelkich kosztów rachubę na winę massy policzać; *quarto*: pism członków Kommitetu JJWW. Tomasza Dybowskiego, Tadeusza Czczota, Józefa Czarnockiego, Mateusza Markiewicza, i Józefa Woyniłowicza, 12, 15, 21, 17, i tegoż dnia mca augusta terażniejszego roku datowanych i Kommitetowi przysłanych, przez które, mianowicie JW. Tomasz Dybowski za przyjęciem na masę falcydów, zgadza się, na ostateczny przez Prokuratorya żądany odkład: dalsi zaś wyrażeni Członkowie pod tymże warunkiem na krótkie i ostatnie sądownictwa odroczenie; bez wyrażenia przeciagu czasu zezwalają; *quinto*: przedstawienia JW. Prokuratora massy w dacie septembra 2 za Nrem 396 w poparciu prośby o odroczenie Sądownictwa aktoratowego po dzień 1szy septembra 1820 roku podanego; *sexto*: Opinii Kommitetu wierzycielskiego w dattach septembra 6 za Nrem 783 i septembra 9 terażniejszego roku, za Nrem 785 nadesłanych, z oświadczeniem iż Kommitet na dalsze jak do 15 oktobra terażniejszego roku odroczenie zgodzić się nie może; *septimo*: doniesienia imieniem prokuratoryi Jeneralney Królestwa Polskiego i prośby imieniem kredytorów dnia 1 mca i roku terażniejszego datowanych a przez W. Jana Kotwicza Adwokata Sądu Głównego podpisanych, żądanie uchylecia odkładu i wołania spraw za Aktoratami obeymujących; *octavo*: prośb Plenipotentów kredytorskich septembra 2 przez W. Benedykta Puciłowskiego i septembra 3 terażniejszego roku przez W. Stanisława Sidorowicza podpisanych i podanych, z żądaniem, iżby dalszy jak do dnia 15 oktobra idącego roku odkład niebył dozwołonym. Postanowił: *Nayprzód*: ponieważ przedstawienie JW. Prokuratora massy osobnym w anneksie załączonym opieki nieletniej Xieźniczki Stefanii Radziwiłłówny postanowieniem wsparcie, do dalszego sądowych czynności za Pozwami i Aktoratami odroczenia ważne mianowicie zformowania Tabelli passywów, zdefiniowania wszystkich do massy oświadczonych pretenzysy i ustanowienia od 1809 do 1818 roku, z administracyi Plenipotentów i Skarbowych administratorów dokładnych rachunków zajmuje powody. Na jakowe względ mając Kommi-

tet wierzycieli i nadto poszczególnie onego Członkowie JW. Tomasz Dybowski, Tadeusz Czeżot, Józef Czarnocki, Mateusz Markiewicz i Józef Woyniłowicz, pierwszy w opiniach swoich a mianowicie 31 sierpnia dattowaney tymczasowie do 15 oktobra, ostatni zaś w podanych do Komitetu odezwach naczas krótki bez zamierzenia onego potrzebę tegoż odroczenia słuszny bydz uznali; lubo zatem o przeciąg czasu na ten przedmiot żadanego zgodzenie się nie nastąpiło, gdy jednak przez zezwolenie na tymczasowy odkład, do 15 oktobra Komitet sam przewiduje i uznaje dalszego odroczenia potrzebę, gdy oznaczenia odkładu nieinaczey jak do teyże potrzeby zastosowane bydz musi, albowiem skrócenie terminu takowego odkładu, pozbawiając masę możności, i usposobienia koniecznych do układu lub Sądowej ze stronami rozprawy przygotowań, jako nie odpowiednie potrzebie nieprzyniosłoby wyrażonych przez opiekę i Prokuratorę dogodności i pożytków. Gdy prokuratora z przeszłych działań swoich z oszczędzeniem czasu i z dobrem masę dokonanych biorąc miarę naprzyszłość naybliżey i naytrańney o czasie na odkład sądownictwa potrzebnym wiedzieć może. Gdy JW. Prokurator godząc nienuchronną odroczenia potrzebę z żądaniem stron przypiężenia sądownictwa domagających się osobiście Kommissyi oświadczył, iż naypilniy i nayoszczędniy używając czasu na cel jego przedstawieniem wskazany nieprędzey jak od dnia 1go lipca, następującego 1820 roku, do sądowej za pozwami i aktoratami rozprawy przystąpić będzie wstanie. Ze na odroczenie do tegoż tylko terminu zgadzając się wyraźnego w przedstawieniu żądania odkładu, do 1 septembra odstępuje, oraz że toż odroczenie będzie ostatnie, iż żadnego napotem opieka i Prokuratora żądać niebędą, naymocniy zaręcza i oświadcza; gdy od porządnego interessów masę pochodzenia i od przygotowania potrzebnych do przyjęcia sądowej rozprawy obron i materyałów dobro istotnych Xcia Dominika Radziwiłła wierzycieli i pewność pozyskania dostateczney satysfakcyi zawiera. Jak przeciwnie w nieporządku i powikłaniu strata dla masę, a przeto i umniejszenie dla wierzycieli funduszu, przyniosłoby szkodliwe dla obu stron skutki, gdy te na odkład jako podług zapewnienia JW. Prokuratora ostatni jak z jedney strony życzącym zgodnych układów stronom zostawuje do tego czas sposobny, tak z drugiey udającym się drogą Sądową, nieochybny rozpoczęcia sądowych działań wskazuje termin. Gdy nakoniec Naywyższym Imiennym JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ukazem dnia 17 kwietnia 1818 roku dattowanym w punkcie piątym postanowiono: „Iż jeżeli Opieka uzna potrzebę zawiesić sądownictwo Kommissyi, w drodze prawney za „zpozwanymi i Aktoratami, i jeżeli się nato Komitet wierzycieli zgodzi, zawieszeń takowych jako od obydwóch stron żadanych pod żadnym pozorem nieodmawiać“ Przeto Sąd Kommissyi stosownie do żądania prokuratora skutkiem postanowienia opieki oświadczonego, i ze względu na uznaną przez Komitet wierzycielski i szczególnych onego członków tegoż żądania słusznosc, stosując oraz termin odkładu do przedłożonych przez prokuratora pobudek i nienuchroneney potrzeby, a przeto godząc zaszłą w tey mierze żadań różność, sądownictwo swoje za zpozwanymi i aktoratami podług oświadczonego przed sądem żądania JW. Prokuratora raz ostatni do dnia 1 julia następnego 1820 roku zawiesza. Ze napotem żadne dalsze odroczenie pod żadnym względem dozwolone niebędą, stosownie do tegoż oświadczenia JW. Prokuratora zastrzega. *Powtórę:* Lubo wierzycieli żądają pozwolenia im odebrania z Kancellaryi aktowey komportowanych papierów, lecz gdy tych Prokuratora potrzebuje do przygotowania z uienii obrachunków, i obron prawnych, nietamując wszakże wolności brania onych sposobem komunikacyi, jeżeliby tego strony potrzebowały, z warunkiem znouu do kancellaryi powrotu, ażeby zaś cały przeciąg odroczenia na cel przedstawieniem wskazany, mógł bydz użytym, gdy persystencya komportacyów wierzycielskich w Kancellaryi aż do upłynienia odkładu przeciągnięną podług żądania JW. Prokuratora bydz musi; co się zaś tycze papierów do spraw o Aktorstwo dóbr komportowanych, gdy do nich przygotowanie obron z obu stron więcej niżli jakikolwiek interes wierzycielski wymagają czasu, a tak z dniem upłynionego odroczenia, ażeby Sąd niezostawał bez czynności i ażeby pod pozorem niegotowości sądownictwo nadal zwlekane niebyło, skrócić persystencyą komportacyi do spraw tego rodzaju spełnianych słusznie należy, przeto sąd Kommissyi persystencyą w Kancellaryi komportacyów wierzycielskich do dnia 1 julia, persystencyą zaś tychże komportacyów do spraw o aktorstwo dóbr intentowanych po dzień 15 mca maja następnego 1820 roku przedłużając, kredytorem potrzebującym wzięcia papierów na każde zapotrzebowanie wydawać one z kancellaryi za rewersami i z warunkiem powrócenia, za każdą prokuratora rekwiizycyą na dalszą persystencyą aż do upłynienia oney dozwala i zaleca. A po upływie persystencyi pozyskać na powrót też papiery stronom w terminach ustalej persystencyi moc nadaje. *Potrząc:* Ponieważ na skutek żądania wierzycieli i dalszych stron, a na fundamencie oświadczonego imieniem opieki przez prokuratora zgodzenia się przez rezolucyą Kommissyi dnia 10 julia 1818 roku za Nrem 959 nastąpiła, zostawiona tymże stronom wolność w drodze prawney lub ekonomiczney żądać od masę złożenia dowodów, do poszczególnych Kategoriyów potrzebnych a w archywie masę znaydować się mogących; gdyby zatem podobne materye niezajmowały na potym sądowego czasu, ani do zawieszenia spraw na delacyach nie dawały powodu, Sąd Kommissyi jako ciągle, ułatwieniem czynności i interesów ekonomicznych przez czas odroczenia sądownictwa Aktoratowego zajmować się mający; wszystkim stronom, któreby potrzebowały złożenia ze strony masę służących do ich Kategoriyów Dokumentów i dowodów, wnosić o to swoje żądania przez prośby w porządku ekonomicznym w każdym czasie dozwala. *Nastatek* Sąd Kommissyi zaświadczywszy o przyjęciu dobrowolnym przez opiekę na masę filicytów za tych wierzycieli, którzy przez ugode interessa swoje kończyć będą o niniejszym postanowieniu wszystkie strony obwieścić przez gazety a Prokuratora i Komitet wierzycieli zwyczajnym sposobem zawiadomić postanawia (podpisano) Antoni Dykmas Lachnicki w miejscu Prezesa. Jan Woyniłowicz, Antoni Lappa, Jan Petersen Kommissarze. Wincenty Szukszta zastępujący.

o Zgodności z Protokółem świadcze. Antoni Malewski Regent.